

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 313-2531

Fax: (+40-1) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

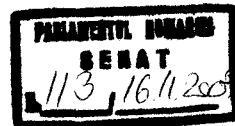
Dosar nr.1071A/2007

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ

Nr. 11155 / 16-11-2007

Domnului

NICOLAE VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI

4113/2007

Potrivit art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.970 din 31 octombrie 2007 referitoare la neconstituționalitatea Legii privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu.

Primiți, vă rog, domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE
Ioan Vida
Prof. univ. dr. Ioan Vida

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.1071A/2007

D E C I Z I A nr.970
din 31 octombrie 2007
referitoare la sesizarea asupra neconstituționalității Legii privind
atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu

Cu adresa nr.CA/781 din 27 iunie 2007, Președintele României a transmis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate asupra Legii privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu. Sesizarea, formulată în temeiul art.146 lit.a) din Constituție și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6664 din 27 iunie 2007 și formează obiectul Dosarului nr.1071A/2007.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată că legea contravine prevederilor constituționale ale art.4 alin.(2) și ale art.16 alin.(1), întrucât legiferează o situație cu caracter personal, precum și celor ale art.1 alin.(4), art.124 alin.(3) și ale art.126 alin.(1), deoarece încalcă principiile separației puterilor în stat și independenței justiției. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr.600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1060 din 26 noiembrie 2005, prin care, de principiu, s-a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că o lege cu caracter individual este neconstituțională. Mai arată că, „prin adoptarea legii și în lipsa unei poziții contrare explicite, Parlamentul și-a însușit motivele prezentate de inițiatori în expunerea de motive”, încălcând astfel Constituția „sub motivația corectării efectelor unei hotărâri judecătorești pe

care o consideră nedreaptă și în urma căreia domnul general Lungu a pierdut spațiul locativ pe care îl deținea.” Or, consideră în continuare, „nici o dispoziție constituțională nu permite Parlamentului să facă aprecieri asupra hotărârilor judecătorești și, mai ales, să folosească puterea sa de unică autoritate legiuitoare pornind de la premisa nedreptății unei hotărâri judecătorești”, fiind „de datoria altor autorități decât Parlamentul, în special de cea a autorităților publice locale, să soluționeze o problemă locativă.”

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.643 din 16 iulie 2004, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Avocatului Poporului pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Senatului a transmis, cu adresa nr.XVI/356 din 6 septembrie 2007, prin reprezentantul desemnat în acest sens de Biroul permanent al Senatului, punctul de vedere potrivit căruia Legea privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu a fost aprobată de Senatul României cu respectarea prevederilor Constituției.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu adresa nr.5/3494/C.T.P. din 20 august 2007, în care se arată următoarele: reglementarea cu caracter individual adoptată de Parlament este un „act de **recunoaștere și de răsplată pentru faptele deosebite de eroism ale Domnului Marin Lungu, în prezent, general în retragere**”; Decizia Curții Constituționale nr.600/2005, invocată în susținerea criticilor de neconstituționalitate, are în vedere „o **altă reglementare**” cu „**o serie de particularități** care i-au conferit **o fizionomie proprie**, **diferită de aceea a actelor juridice de putere de rang egal**”, „or, în speță, măsura dispusă – de **atribuire a unei locuințe generalului în retragere** - nu constituie numai o **măsură de protecție socială**, în acord cu **art.47 alin.(1) din Legea**

fundamentală, ci, în principal, **un act de recunoaștere și de răsplată pentru faptele deosebite**” ale domnului general în retragere Marin Lungu; Parlamentul, care, potrivit art.61 alin.(1) din Constituție, este organul reprezentativ al poporului român și unica autoritate legiuitoare, nu a adoptat legea criticată „pe criterii discriminatorii vizând *rasa, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică ori averea* persoanei respective, ci **faptele sale deosebite, în folosul patriei**”, și nici ca un privilegiu în favoarea acestuia în raport cu alți cetățeni, astfel că nu se poate reține încălcarea art.4 alin.(2) și art.16 alin.(1) din Constituție; legea nu cuprinde nici o prevedere care ar putea aduce atingere actului de justiție, neexistând, așa cum susține autorul sesizării, „nici un fel de imixtiune din partea legiuitorului asupra activității instanțelor judecătorești.” Art.1 al legii criticate dispune că atribuirea în proprietate, cu titlu gratuit, a locuinței are în vedere calitatea domnului Marin Lungu de „cel mai tânăr veteran de război, erou al Armatei Române, decorat cu 4 medalii militare de război și supraviețuitor al unui lagăr nazist”. Așa fiind, consideră că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale art.1 alin.(4), art.124 alin.(3) și art.126 alin.(1).

În sfârșit, exprimă opinia că ”era necesar ca, înainte de adoptare, în textul final al *Expunerii de motive* să se fi efectuat rectificările cuvenite, în raport cu intenția de reglementare și cu textele *legii* criticate – care nu vizează un act reparatoriu – în cazul unei eventuale *sentințe* apreciate ca «nedreaptă» persoana în cauză putând parcurge, fără nici un impediment, *toate căile de atac* prevăzute de *lege*, la *instanțele judecătorești competente [art.126 alin.(1) și (2) din Constituție]*, pentru apărarea/realizarea tuturor drepturilor sale, în condițiile respectării principiilor *separației și echilibrului puterilor în stat [art.1 alin.(4) din Constituție]* și *accesului liber la justiție [art.21 din Constituție]*.”

Președintele Camerei Deputaților nu a transmis punctul său de vedere.

Prin petiția înregistrată cu nr.6928 din 6 iulie 2007, depusă la dosar, domnul general în rezervă Marin Lungu expune, pe larg, situația sa locativă, din care, în esență, rezultă că, deși restituirea apartamentului său a făcut obiectul a 16 dosare civile, în prezent nu are locuință. De asemenea, cu petiția nr.7278 din 17 iulie 2007, solicită ca în temeiul art.52 din Legea nr.47/1992, să fie invitat la termenul de judecată pentru a prezenta Plenului Curții sau „unui cadru restrâns” al acestuia situația sa locativă judecată abuziv de Tribunalul București și de Curtea de Apel București.

C U R T E A ,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale Președintelui Senatului și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, Legea privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu, raportată la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și celor ale art.1, art.10, art.15 și art.18 din Legea nr.47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Legea privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu, potrivit căreia:

„Art.1. - Se atribuie în proprietate, cu titlu gratuit, în municipiul București, o locuință, o casă sau apartament cu 3 camere, pentru generalul în retragere Marin Lungu, cel mai tânăr veteran de război, erou al Armatei

Române, decorat cu 4 medalii militare de război și supraviețuitor al unui lagăr nazist.

- Art.2.: „ *Atribuirea locuinței se face de către Regia Autonomă «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», în termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.* ”

În opinia autorului sesizării, legea criticată încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale art.4 alin.(2), art.16 alin.(1), art.1 alin.(4), art.124 alin.(3) și ale art.126 alin.(1), potrivit cărora:

- Art.4 alin.(2): „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.* ”;

- Art.16 alin.(1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.* ”;

- Art.1 alin.(4): „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.* ” ;

- Art.124 alin.(3): „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.* ”;

- Art.126 alin.(1): „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.* ”

Examinând obiecția de neconstituționalitate formulată, prevederile legii criticate, prin raportare la dispozițiile din Constituție incidente, Curtea Constituțională constată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente:

Asupra unor aspecte constând în reglementarea prin lege a unei situații cu caracter personal, precum și invocarea încălcării prevederilor

constituționale ale art.4 alin.(2) și art.16 alin.(1), Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr.600 din 9 noiembrie 2005. Cu acel prilej, în esență, s-a statuat că, și ”în absența unei prevederi prohibitive exprese, este de principiu că legea are, de regulă, caracter normativ, natura primară a reglementărilor pe care le conține fiind dificil de conciliat cu aplicarea acestora la un caz sau la cazuri individuale”, că „este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a deroga de la dreptul comun, procedeu la care, de altfel, s-a mai apelat în această materie”, precum și că, în ipoteza în care „reglementarea specială, diferită de cea constitutivă de drept comun, are caracter individual, fiind adoptată *intuitu personae*, ea încetează de a mai avea legitimitate, dobândind caracter discriminatoriu și, prin aceasta, neconstituțional.” Așa fiind, urmează să se constate că și prezenta lege, care instituie un regim juridic *intuitu personae*, contravine, pentru considerentele reținute în decizia menționată, dispozițiilor constituționale ale art.4 alin.(2) și ale art.16 alin.(1) și, în consecință, este neconstituțională.

De altfel, Curtea constată că, prin obiectul său – atribuirea unei locuințe -, legea supusă controlului de constituționalitate dispune într-un domeniu ce intră în competența de reglementare a organelor administrației publice, iar nu a Parlamentului, care nu legiferează cu privire la drepturi cu caracter individual.

Față de argumentele înfățișate, din care rezultă neconstituționalitatea Legii privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu, analizarea susținerilor privind încălcarea art.124 alin.(3) și art.126 alin.(1) din Constituție, precum și aspectele de fapt privind situația locativă a domnului general în retragere Marin Lungu sunt irelevante.

Față de cele arătate, Curtea constată că Legea privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu este neconstituțională.

În temeiul dispozițiilor art.146 lit.a) și ale art.147 alin.(2) și (4) din Constituție, precum și al prevederilor art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

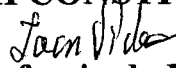
Curtea Constituțională
În numele legii
D E C I D E :

Constată că Legea privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 31 octombrie 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Valentin Zoltán Puskás, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Prof.univ.dr.Ioan Vida

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Gabriela Dragomirescu

